

05 Chức năng của lương tâm

“Ground Zero” by Zac Poonen
www.cfcbangalore.com

1 Lương tâm là một trong những món quà lớn nhất của Thượng Đế cho tất cả nhân loại. Ngài đã ban cho mỗi
2 người một lương tâm bao gồm cả tôi. Thế nhưng tôi không thường xuyên nghĩ về lương tâm của mình.
3 Khước từ lương tâm mang rất nhiều đau khổ đến trong cuộc đời tôi.

4
5 Tất cả chúng ta đều được sinh ra từ hai con người đầu tiên A-đam và Ê-va. Và bản chất tội lỗi...thứ chất độc
6 đã bước vào trong cuộc sống của họ khi họ bất tuân Thượng Đế là thứ mà A-đam và Ê-va đã truyền đến cho
7 tất cả con cháu của họ bao gồm có tôi.

8
9 Ngày nay, tất cả chúng ta đều được sinh ra có khuynh hướng xấu xa. Tôi có thể thấy khuynh hướng này
10 trong trẻ con. Chúng ta không dạy trẻ con là người xấu...chúng ta không dạy trẻ con nói dối...chúng ta cũng
11 không cần phải dạy chúng bất kỳ điều gì sai trái. Là bậc cha mẹ, những gì chúng ta làm là dạy con cái biết
12 làm việc tốt...làm việc đúng đắn. Trẻ con được sinh ra có khuynh hướng trở nên xấu. Xét về cơ bản chúng
13 muốn theo ý riêng của mình. Và chính bởi bản chất chúng đã thừa hưởng từ cha mẹ mình và xét đến tận
14 cùng là từ chính họ – A-đam và Ê-va.

15
16 Tội lỗi không chỉ là hành động bên ngoài. Cội rễ nó còn thâm căn hơn thế nhiều. Đó là một thái độ nổi loạn
17 chống lại Thượng Đế nói rằng: “Tôi muốn theo ý riêng của đời mình, tôi muốn thỏa mãn bản thân.” Và nếu
18 có ai đó chịu tổn thương trong quá trình ấy thì cũng chẳng hề gì. Và thật sự Thượng Đế nghĩ gì về điều ấy
19 cũng chẳng quan trọng miễn tôi thỏa mãn chính mình. Tôi có thể thấy thái độ như thế rất rõ ràng trong trẻ
20 con. Trẻ con muốn túm lấy, đánh nhau và giành giật đồ từ đứa kia. Chúng chẳng thèm quan tâm đến đứa trẻ
21 khác. Chúng chỉ muốn mình vui là được.

22
23 Ước muốn theo đường lối riêng mình...sự ương ngạnh này là thứ có trong chính bản chất của tôi từ khi sinh
24 ra. Và khi lớn lên, tôi không rũ bỏ được nó. Thực chất, khi trưởng thành lên tôi không thật sự thay đổi. Tôi
25 vẫn thế, ngoại trừ việc tìm kiếm cho riêng mình trong các cách thức tinh vi và có văn hóa hơn. Tôi chỉ trở
26 thành một kẻ biết luồn lách và thay đổi các phương pháp để chiếm đoạt về cho mình.

27
28 Vì thế người 50 tuổi và đứa trẻ 5 tuổi về cơ bản đều giống nhau trong ước muốn tìm kiếm cho riêng mình,
29 chỉ khác là tìm kiếm theo các phương thức khác nhau. Một người dân tộc thiểu số sống trong rừng và một
30 người có văn hóa sống ở thành thị cả hai về cơ bản đều giống nhau. Sự ích kỷ của một người có văn hóa
31 cũng sự tham lam, tham dục của anh ta chỉ được che đậy bằng vẻ văn hóa và văn minh...nhưng anh ta chẳng
32 thay đổi gì trong lòng. Và những người kiểu cách tôn giáo cũng thường giống nhau...ích kỷ từ bên trong
33 nhưng bề mặt ra vẻ độ lượng và tốt bụng...về cơ bản thì đều muốn đi theo đường lối riêng mình. Và Kinh
34 thánh đã dạy chúng ta rằng đó chính là căn nguyên mọi vấn đề của tôi.

35
36 Vậy điều Thượng Đế đã đặt vào trong tôi là gì? Có thể nói đâu là món quà lớn nhất của Thượng Đế cho tôi?
37 Đó là lương tâm. Lương tâm chỉ ra rằng tôi chưa đạt đến các chuẩn mực của Thượng Đế. Lương tâm không
38 phải là sự chỉ dẫn hoàn hảo nhưng nó là một chỉ dẫn ban đầu cho tôi thấy mình thiếu hụt ở điểm nào. Khi tôi
39 tìm kiếm sự thỏa mãn cho mình...khi tôi đang gây hại cho người khác...thì lương tâm cảnh báo tôi.

40
41 Tôi có thể thấy sự nhạy bén với lương tâm đặc biệt ở những đứa nhỏ. Không dễ dàng cho một đứa trẻ nói
42 dối với một cái mặt tinh bơ. Khi một đứa trẻ nói dối, bạn có thể thấy điều ấy trên gương mặt chúng...rằng
43 nó đang nói dối. Nhưng khi tôi trưởng thành hơn, tôi trả đũa nhiều lên tiếng nói của lương tâm, đó là lúc
44 trong cuộc đời mình tôi có thể nói dối với một vẻ mặt tinh bơ. Khi ấy có thể nói, lương tâm tôi gần như đã
45 chết. Đây là lúc có một vấn đề nghiêm trọng vì lương tâm giống như tín hiệu cảnh báo. Giống như cảm giác
46 đau. Một số người không nhận thức được có cảm giác đau trong thân thể là một niềm hạnh phúc lớn. Chính
47 cơn đau cho tôi biết có gì không ổn. Ví dụ nếu tôi giẫm phải một cái đinh dưới chân, tôi cảm thấy đau. Cảm
48 giác cho tôi biết có gì không ổn. Và tôi ngồi xuống, lấy cái đinh ra. Còn nếu không, chân tôi sẽ nhiễm trùng.
49 Nếu có gì không ổn với dạ dày của tôi, hay trong thận hoặc chỗ nào đó...dấu hiệu luôn là cơn đau. Cơn đau
50 là một trong những may mắn lớn nhất của thân thể tôi. Nhờ có nó mà tôi được thoát chết nhiều lần khỏi
51 bị...nhiễm trùng. Ngay lập tức tôi nhận ra rằng có gì đó không ổn.

52

05 Chức năng của lương tâm

“Ground Zero” by Zac Poonen
www.cfcbangalore.com

53 Và tương tự, cảm giác đau trong tâm linh của tôi là lương tâm. Con đau đó khiến cho tôi mất ăn mất ngủ khi
54 tôi làm việc sai trái. Chuyện gì xảy ra với những người có bệnh phong hủi? Phong hủi diệt các dây thần kinh
55 và phá hủy cảm giác trên da. Một người có bệnh phong hủi có thể bị đinh đâm vào chân mà không hề biết
56 bởi vì anh ta không may mắn vì mất cảm giác đau. Chân của anh ta bị nhiễm trùng mà vẫn không biết bởi vì
57 anh không biết đau. Trên thực tế có nhiều câu chuyện về những người mắc phong hủi bị chuột cắn mất các
58 ngón chân lúc nửa đêm khi họ ngủ...và họ không cảm thấy điều gì hết. Lúc thức dậy vào buổi sáng họ phát
59 hiện ra các ngón chân bị mất và máu chảy lênh láng...và họ đã không cảm thấy gì hết. Liệu ở trong tình
60 cảnh này có tốt hay không? Đau là chỗ mà một người không cảm thấy đau? Nên có cảm giác đau là một
61 niềm hạnh phúc lớn. Hãy biết trân trọng điều ấy. Con đau là thứ giúp tôi khỏi bị mất ngón chân...mất
62 chân...hoặc mất các ngón tay...hoặc bất kỳ cái gì khác. Nhờ có con đau mà tôi biết có gì đó không ổn.

63
64 Lương tâm là cảnh báo con đau của tôi. Nó cảnh báo tôi khi tôi đã xâm phạm luật pháp của Thượng Đế. Và
65 điều gì sẽ xảy ra nếu tôi bỏ ngoài tai những cảnh báo của nó như bao nhiêu người? Tôi nói dối một
66 câu...lương tâm cho tôi biết điều ấy là sai...và tôi trả đáp lên tiếng nói ấy. Nó chưa chết ngay lập tức. Nếu
67 tôi cứ làm như thế suốt một thời gian...cuối cùng lương tâm sẽ không còn dày vò nữa khi tôi nói dối. Nếu
68 tôi có thể làm vậy với nhiều thứ khác. Thì khi ấy điều xảy ra đó là tôi sẽ bị mắc căn bệnh phong hủi tâm linh
69 và rồi sẽ đến ngày khi tôi chẳng còn chút cảm giác nào với tội lỗi nữa. Đó hẳn là tình cảnh chẳng tốt đẹp gì
70 khi rơi vào. Tôi hàm ý rằng tôi đã bị chết tâm linh. Khi ấy tôi sẽ giống như một con vật không còn lương
71 tâm. Vì thế mà nhiều con người còn tệ hơn cả cầm thú.

72
73 Nhận thức rằng một trong những phước hạnh lớn nhất...hay một trong những món quà tuyệt vời nhất
74 Thượng Đế ban cho tâm linh tôi ấy là món quà lương tâm. Nó cho tôi biết tâm linh tôi mắc bệnh...giống như
75 con đau của thân thể cho biết tôi bị bệnh hoặc có gì đó không ổn. Và tôi cần phải làm gì đó để thoát khỏi
76 điều này. Tôi không cố giả vờ không đau nhưng làm gì đó để chữa căn bệnh. Tương tự, khi lương tâm nói
77 cho tôi biết có gì đó không ổn thì đó là tiếng nói của Thượng Đế bên trong tôi, cho tôi biết rằng tôi phải chịu
78 trách nhiệm với những gì mình đã làm. Những gì tôi đã làm sai trái thì bây giờ tôi cần phải làm cho đúng.

79
80 Chúa Jêsus từng sử dụng một minh họa. Ngài nói rằng tôi cần phải giữ lương tâm mình giống như giữ con
81 mắt...tôi giữ gìn mắt rất cẩn thận. Nó là một phần của thân thể được rửa nhiều lần mỗi ngày mà tôi không
82 biết. Mỗi lần mi mắt chớp thì mắt tôi được rửa sạch bằng nước mắt. Công việc ấy xảy ra hàng ngàn lần mỗi
83 ngày. Tất cả bụi bẩn đều bị gạt bỏ. Tôi có thể bị bụi bẩn thân thể và có thể sống nhiều ngày như thế. Bụi
84 không phá hủy da của tôi nhưng nếu tôi có một hạt bụi trong mắt thì nó gần như có thể khiến mắt tôi bị tổn
85 thương ngay lập tức...nếu tôi không xử lý. Và vì thế Chúa Trời đã tạo nên thân thể tôi theo cách thức mắt
86 được rửa liên tục. Chúa Jêsus nói, “giữ gìn lương tâm của con như con giữ gìn mắt mình.” Trong sách Lu-ca
87 11:34-36, Ngài ví lương tâm với con mắt. Và Chúa nói rằng nếu mắt tôi được sạch thì thân thể sẽ đầy sự
88 sáng. Nói cách khác, nếu tôi giữ lương tâm trong sạch...có nghĩa là sạch...tức là khi tôi làm điều gì sai trái,
89 tôi nhận thức nó...tôi sửa vấn đề cho đúng. Nếu tôi làm tổn thương ai đó thì tôi đến cùng người đó và xin
90 tha thứ. Nếu tôi phạm tội cùng Chúa Trời thì tôi xưng nhận tội lỗi mình với Chúa. Đó là bước đầu tiên giữ
91 gìn sức khỏe tâm linh, giống như chỉnh sửa lại cho thân thể lành mạnh bất cứ lúc nào tôi phát hiện ra chỗ
92 đau là bước đầu tiên để có một sức khỏe thể chất tốt. Tương tự như thế, lương tâm chỉ ra tội lỗi trong thân
93 thể tôi. Chỉ có ai phát hiện ra mình mắc bệnh mới đến với bác sĩ. Chúa Jêsus từng nói cho một số người kiêu
94 cách tôn giáo trong thời của Ngài rằng Ngài không thể giúp họ. Ngài không thật sự đến với họ vì họ không
95 chịu nhận thức mình đang mắc bệnh. Họ tin quyết vào điều ấy vì họ là những người rất sùng đạo và được
96 Chúa Trời chấp nhận. Nhưng họ cũng bệnh tật giống như những người mắc ung thư hay viêm gan B. Vậy
97 làm thế nào mà họ đã không nhận thức được điều đó? Vì họ đã giết chết lương tâm của mình nhiều năm
98 khiến họ thậm chí không nhận thức được mình đã cách xa Chúa Trời như thế nào.

99
100 Rất nhiều người kiêu cách tôn giáo cố gắng để khiến Chúa Trời xuôi lòng bằng cách đi đến các nơi thờ tự
101 hay ban phát tiền cho người nghèo hoặc bởi làm một công việc nào đó. Nhưng không có công việc nào trong
102 những thứ ấy có thể rửa sạch lương tâm tôi khỏi tội lỗi. Điều quan trọng nhất với tôi là cần nhận thức tội lỗi
103 khiến tôi bị ngăn cách khỏi Chúa Trời. Và kể cả có bao nhiêu việc tốt hay bao nhiêu tiền phân phát cho
104 người nghèo hoặc bất kỳ làm việc nào đi nữa giống như vậy cũng không bao giờ có thể khiến tôi được trở lại
105 với Chúa Trời. Nếu tôi nhận thức mình mắc bệnh, tôi cần được thanh tẩy và tội lỗi đang phá hủy tâm hồn tôi

05 Chức năng của lương tâm

“Ground Zero” by Zac Poonen
www.cfcbangalore.com

106 thì tôi sẽ đến với Chúa, tôi sẽ đến với Chúa Jêsus Christ – Đấng đến thế giới này để tha thứ tội lỗi cho tôi.
107 Kinh thánh nói nếu tôi xưng nhận những tội lỗi mình...rằng nhận thức được tội lỗi mình và nói với Chúa
108 Jêsus những gì tôi đã phạm phải thì Ngài sẽ tha thứ tôi vì Ngài đến thế giới để chết cho những tội lỗi của tôi.